

Portaveu

www.purissimasabadell.org

PARRÒQUIA DE LA PURÍSSIMA CONCEPCIÓ DE SABADELL

INFORMACIÓ PARROQUIAL

Núm. 2117

9 d'octubre de 2016

AVUI PARLEM DE...

ANY SANT DE LA MISERICÒRDIA

Transcripció de la conferència de Mn. David Abadias a la parròquia de la Puríssima de Sabadell, el dia 24 de maig del 2016.

Mn. David Abadias, rector de la parròquia de Matadepera, juntament amb el pare Lluís Victori, jesuïta, han estat elegits pel papa Francesc com a missioners de la Misericòrdia per a la nostra diòcesi en aquest Any Jubilar. En la Butlla del passat abril el Papa diu "seran, sobretot, signe viu de com el Pare acull tots els qui estan a la recerca del seu perdó. Seran missioners de la misericòrdia perquè seran els artífexs davant de tothom d'una trobada carregada d'humanitat, font d'alliberament, rica de responsabilitat, per a superar els obstacles i reprendre la vida nova del Baptisme".

Mn. David Abadias, juntament amb els altres 22 capellans i religiosos catalans missioners de la misericòrdia, van ser rebuts pel papa Francesc a Roma. Què ens dirà de nou que no sapiguem? Es preguntaven els nous missioners.

La misericòrdia forma part de l'ADN dels cristians

El Papa no els va dir res de nou que no sabessin, de contingut. El papa Francesc diu coses que tots sabem, però les diu d'una manera tan maca! A més, el que sabem no vol dir que ho recordem. El papa Francesc parla d'una manera que arriba al cor, que desperta la consciència, que fa participar del seu discurs, ens parla de coses que vivim, que ja sentim. Ens fa sentir com a casa perquè la seva paraula ens porta al cor de l'Evangeli.

Als cristians ens són familiars moltes paràboles de l'Evangeli que parlen de la misericòrdia de Déu: la de l'ovella perduda, del fill pròdig, del bon samarità... Per tant, en aquest Any no es tracta de descobrir res de nou, sinó que hem de recordar, d'actualitzar allò que ja és nostre, allò que ja hem viscut i que no podem permetre que ni la rutina, ni els hàbits, ni el dia a dia ens n'aparti.

Missió col·lectiva

El Papa els va insistir molt que la missió que ells rebien, de fet, és una missió col·lectiva. Tots els cristians ens hem de sentir cridats a ser missioners de la Misericòrdia Divina. Tots estem cridats a portar el cor de tendresa, d'amor i de perdó del nostre Pare.

L'Església, un hospital de campanya

Molt sovint el Papa compara l'Església amb un hospital de campanya, un espai de guarició, la imatge d'un hospital que no té gaire estructura, que no perd temps ni diners en coses supèrflues, que té les coses importants, essencials i que confia en la providència. Que no pregunta massa què ni qui, però que acull a tothom i els porta a la guarició.

El sagrament del perdó: instrument de la misericòrdia de Déu

Als preveres assistents, que eren la majoria, els va insistir en el sagrament de la confessió, de la reconciliació. Els va dir que esdevinguessin instruments de guarició, de misericòrdia, instruments pels quals la gràcia, la misericòrdia, la força de Déu es manifestés i guarís a tothom. Tornar a portar el cor del Pare a eixugar les llàgrimes, a treure pesos, angoixes, pors, a guarir ferides.

Va dir als preveres que si no havien de ser instruments de la misericòrdia de Déu que no s'acostessin al confessor, perquè es pot fer molt de mal. Po-den fer que les persones que van a buscar reconciliació, pau, perdó... surtin amb més angoixa, amb més neguit, amb un sentiment de culpabilitat molt més fort.

Però això ho hauríem de tenir present tots els cristians, tots els qui portem el nom de Jesús. Hauríem de mirar d'estar inspirats, "ungits" per aquest esperit de misericòrdia. Perquè si no és així, millor callar, no dir res. Des del moment que nosaltres som portadors del nom de Jesús davant dels altres, tots estem compromesos en aquest projecte, en tota ocasió.

El papa Francesc pren la decisió d'entrar al seminari a partir d'una confessió

Francesc els va explicar que va ser després d'una confessió que ell, als 21 anys, va prendre la decisió d'entrar al seminari: "Jo no recordo ni què vaig dir ni què em va dir el sacerdot. No recordo res de tot això. Però si que recordo com em va tractar, el seu somriure, la seva calidesa, la seva tendresa. D'això sí que me'n recordo. I la impressió que em va causar la seva acollida havia de ser prou forta com per canviar el meu cor i fer-me entrar al seminari."

Moltes vegades, més enllà de la paraula (que també és important) queda la vida. I en aquest sentit, també per a nosaltres, com a portadors de misericòrdia, l'important és com la vivim. L'important no és què sé de la misericòrdia, què n'he llegit, què n'he escoltat, sinó com la visc. Igualment, l'important no és què sé de l'Evangelí, sinó com visc l'Evangelí, com visc la Bona Nova en el meu cor. És el nostre repte com a creients.

Conèixer l'Evangelí és important, l'hem de llegir, escoltar, meditar, parlar-ne; però sobretot l'hem de viure. El Papa no se'n recorda de què li va dir el capellà, però si que recorda el que va viure. Això és el que el papa Francesc porta en el cor, el seu desig en aquest Any de la Misericòrdia: que els cristians la visquem.

Misericòrdia: el misteri del cor de Déu

A diferència, per exemple, de la fe, que potser és un concepte més teològic, més intel·lectual, la misericòrdia és un acostar-se als altres i a la vida més des del cor. Per a nosaltres hauria d'estar sempre a primera línia en el pensar, en el parlar, en el sentir, en el pregar i en el contemplar. Contemplar el misteri de Déu i contemplar-nos a nosaltres mateixos. Perquè quan vivim la misericòrdia estem experimentant d'una manera molt directa i profunda el misteri del cor de Déu. I aquí no és el cap el que es posa en marxa sinó l'experiència del cor.

Misericòrdia: míser (petit, feble), cordis (cor)

Quan nosaltres anem entrant en la dinàmica de la misericòrdia, la primera cosa que ens hauria de "tocar" és la mateixa expressió: MISERICÒRDIA. És posar el cor en allò que és petit, trencadís, míser. La paraula misèria pot semblar molt despectiva; però etimològicament, misericòrdia vol dir posar el cor en allò que és feble, dèbil.

Un pobre que acompanya un altre pobre allà on hi ha el menjar

Des de quina posició ajudem? Quina és la nostra mirada, quina és l'actitud del nostre cor?

La misericòrdia és una actitud que no posa l'accent en la ferida, en la misèria de l'altre, perquè això vol dir que nosaltres el mirem amb superioritat, amb condescendència, sentint-nos més bons, amb una actitud crítica: "que malament que ho has fet tot, però ara vinc jo a ajudar-te". Aquesta manera d'ajudar humilia l'altre.

La misericòrdia et posa en comunió profunda amb la persona, fins al punt que allò que és seu, és teu. Contemples la seva feblesa fent-la teva. Això és posar el cor, no el cap o l'anàlisi ni la crítica dels fets. Hem de tenir l'actitud d'un pobre que ensenya, que acompanya un altre pobre on hi ha el menjar. Tots som pobres; però alguns hem tingut la sort d'haver trobat (potser perquè algú altre abans ens hi ha acompanyat) i, en conseqüència, acompanyem a trobar.

La paràbola del bon samarità: un feble que ajudant un altre feble queda guarit

Hi ha ferides físiques, materials; però també n'hi ha d'emocionals, psicològiques, interiors. Els samaritans eren rebutjats, menystinguts, criticats pels jueus. El bon samarità és un pobre, un ferit, que troba un altre ferit; però que no passa de llarg.

També el sacerdot i el levita són persones ferides; però ells no ho saben. I per això són incapaços de trobar la sortida a les seves ferides. També els cristians i l'Església hem viscut d'aquesta manera, sense ser conscients que nosaltres també estem

ferits i necessitem ser guarits. I que és guarint els germans que som guarits. La nostra feblesa és la nostra fortalesa. Però no sempre en som conscients i "morim de set al costat de la font".

En el cas del samarità, l'apallissat no és l'únic que queda guarit de les seves ferides. També el samarità, en la mesura que és capaç, malgrat les seves pròpies ferides interiors, d'adonar-se de les ferides de l'altre i ajudar-lo, també ell en surt curat, en surt enfortit. En canvi, el sacerdot i el levita, ferits com estan, continuen ferits.

És donant que es rep

Només reconeixent les nostres ferides podem ser guaridors de les ferides dels altres. Ajudar els altres ens fa sortir dels nostres egoismes, de les nostres excuses, de les mentides que ens diem a nosaltres mateixos per no ajudar. I les nostres ferides es van guarint. És donant que es rep. La Misericòrdia és una realitat que va en les dues direccions: aquell que la viu es guareix mentre guareix el seu germà. Déu ens dóna el millor camí que ens podia donar: fent feliç l'altre et fas feliç tu mateix; la teva feblesa queda guarida.

No tenim excusa: Déu, que coneix la nostra feblesa, ens demana que ajudem els altres

Malgrat les nostres limitacions, mancances, febleses, el Senyor ens crida a viure la seva misericòrdia. No tenim excusa per no donar, per no oferir, per no obrir el nostre cor. Molt sovint busquem excuses: no sóc capaç, no en sé, ho faré malament, no tinc temps... No tinguem por: Déu, que coneix com som de fràgils, ens demana que col·laborem en el seu projecte. I és en aquesta dinàmica que les nostres febleses queden transformades.

Justícia i misericòrdia: la lògica capgirada de l'amor

Segur que molts de nosaltres hem pensat que la lògica de les paràboles de Jesús en l'Evangeli és absurda, capgirada: deixar 99 ovelles al desert per anar a buscar una ovella perduda; gastar diners convidant els veïns i amics per haver trobat una moneda perduda; pagar igual tots els treballadors, independentment de les hores treballades; rebre amb una festa el fill pròdig...

Però la lògica de Déu és la lògica de l'amor, de la misericòrdia, que entra en crisi amb la del món, que és la del fill gran, la dels treballadors que han treballat més hores.

La lògica de la misericòrdia veu les coses de manera completament diferent, no el que és just segons el món. La justícia del món hi ha de ser; però la justícia i la mirada de Déu va més enllà.

Justícia i misericòrdia són dues realitats que poden entrar en conflicte. Per a Déu el més important és la misericòrdia. A nosaltres, que estem acostumats a reclamar la justícia, se'ns fa estrany: "qui la fa, la paga". Però la misericòrdia va més enllà, porta a una nova visió de la justícia, la veu amb una mirada més profunda. Davant d'un delinqüent, la justícia del món veu algú que ha de pagar el que ha fet, té un deute amb la societat que ha de pagar. En canvi, la misericòrdia veu una persona ferida per la vida, veu també

el deute de la societat amb aquella persona que també s'ha de saldar. I no sols donar-li una o dues oportunitats més, sinó "setanta vegades set".

Misericòrdia: conversió del cor

La mirada i l'experiència de la misericòrdia que se'ns demana no es basa només en fer obres de misericòrdia, que això també, sinó que sobretot se'ns demana una conversió del cor, un canvi de mirada i un canvi d'actitud.

Per exemple, Jesús davant de la dona adúltera, té una mirada diferent de la llei. No diu que s'ha portat bé, que no passa res. Li diu: "Vés i no tornis a pecar". Però amb Jesús comença una cosa nova que els fariseus no entenen, perquè ells necessiten moltes lleis que ho regulin tot, i aplicar-les. I que no els hi calgui moure gaire el cor ni els sentiments.

Conclusió: per viure la misericòrdia hem de viure l'esperit de Jesús

Per viure l'Any de la Misericòrdia, i tota la vida, el que hem de fer és viure l'esperit de Jesús. Vol dir tenir un cor ungit, viure la pregària per estar en comunió amb el Pare. Però alhora, com a creients, hem de deixar que l'Esperit ens parli al cor, que ens il·lumini. No vulguem tenir normes concretes: "a partir d'ara farà això o allò altre". No; escoltem el nostre Déu, el nostre cor i actuem en conseqüència. Siguem generosos; el cor misericordiós és un cor generós. Déu és generós amb nosaltres, molt més del que podem imaginar. Que el altres vegin en nosaltres, com a imatge, com a icona de Crist en mig del món que hem de ser, aquesta actitud de misericòrdia.

Demanem al Senyor que ens ajudi a convertir el nostre cor. Que aquest Any de la Misericòrdia fem allò que ja sabem, que ho hem sentit moltes vegades; però que ho hem de viure cada dia amb el cor.

Que l'Esperit Sant ens inspire en cada moment i ens ajudi a confiar en el Senyor.

Demanem-ho a Déu i que per la intercessió de Maria, Mare de misericòrdia, ens ajudi a il·luminar el nostre cor per viure com un temps de gràcia aquest Any Sant de la Misericòrdia.

INFORMACIÓ A LA COMUNITAT

XXI TROBADA DE PORTANTS DEL SANT CRIST DE CATALUNYA. Enguany la trobada es farà el proper diumenge dia 9 a la nostra ciutat. Començarà a les 10 del matí amb el Via Crucis que sortirà de la parròquia de Sant Vicenç, recorrerà els carrers del centre i acabarà a les 13.00 hores amb la celebració de l'eucaristia a la parròquia de Sant Feliu presidida pel nostre bisbe. Trobareu més informació a les sortides de l'església.

ANTICS JOVES D'ACCIÓ CATÒLICA. Es reuniran el dijous dia 13, a ¼ de 7 de la tarda, a la Sala Sant Jordi.

CULTES

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY. Missa de vigília, dissabte a 2/4 de 9 del vespre. Diumenge, missa a les 10 del matí, 11 en castellà, 12 del migdia i 9 del vespre.

HORARI DE LA MISSA ELS DIES FEINERS. Cada dia a les 8 del vespre.

RÉS DEL SANT ROSARI. Tots els dies feiners a 2/4 de 8 del vespre.

PREGÀRIA AMB CANTS DE TAIZÉ. Cada dimecres a 2/4 de 9 del vespre, a la Capella de la Mare de Déu de Riu-Sec.

COMUNIÓ ALS MALALTS. Cada dijous, de 4 a 6 de la tarda, es portarà la Sagrada Comunió als malalts i impedits que ho demanin.

PREGÀRIA FAMILIAR AMB ELS MÉS MENUTS (0-7). Cada tercer dissabte de mes, a 2/4 de 6 de la tarda, pregària familiar amb els més petits.

"La misericòrdia et posa en comunió profunda amb la persona, fins el punt que allò que és seu, és teu. contemples la seva feblesa fent-la teva".

Mn. David Abadies

Lc. 17,11-19

*¿No eren deu els qui han estat purificats?
Només aquest estranger ha tornat
per donar glòria a Déu?.*

Parròquia de la Puríssima
Capmany, 36 · 08201 Sabadell
Telèfon 93 725 14 41
secretaria@purissimasabadell.org

Parròquia Puríssima Sabadell

purissimasabadell

INFORMACIÓ A LA COMUNITAT

CONVIVÈNCIA. Alguns feligresos de la missa vespertina de dissabte hem tingut la iniciativa de fer un sopar casolà el dia 15 d'octubre després de l'eucaristia. Tots els qui hi assistiu habitualment podeu participar-hi; només cal que us apunteu abans de l'11 d'octubre. El lloc per reunir-nos, sopar i fer convivència serà l'Auditori Parroquial. Finalment un grup de persones s'ha compromès a portar diferents aliments per compartir, així doncs no caldrà que ningú porti altra cosa que ganes de passar-ho bé.

PREGÀRIA 0-7. Dissabte dia 15, a 2/4 de 6 de la tarda, pregària pels més menuts.

AMICS DE SANT PAU DE RIU-SEC. Dimecres 19 d'octubre inauguració de l'exposició itinerant sobre Sant Pau de Riu-sec a la biblioteca "Vapor Badia" de Sabadell. El 27 es donarà a conèixer el veredict del concurs fotogràfic del Primer Aplec.

JORNADA DIOCESANA PER INFANTS, JOVES I ADULTS EN MOTIU DE L'ANY JUBILAR DE LA MISERICÒRDIA. Tindrà lloc dissabte dia 22 al Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Començarà a les 10 del matí amb activitats pels infants, joves i adults, pas per la Porta de la Misericòrdia i a les 13.00 hores celebració de l'eucaristia presidida pel nostre bisbe.

MISSA POLIFÒNICA. La comissió de Fe i Cultura us convida al Monestir de Santa Maria de Pedralbes per assistir a una missa polifònica diumenge 23 d'octubre. Sortirem a les 10.30 de la Plaça Marçet. Preu de 15€. Totes les persones interessades poden passar per secretaria en hores de despatx. Data límit per les inscripcions dimecres 19.

NOVA PAGINA WEB DE LA PARRÒQUIA. El primer cap de setmana d'octubre es va posar en funcionament la nova pagina web de la Puríssima a la que s'hi pot accedir amb la mateixa adreça d'abans:
www.purissimasabadell.org.

La comissió de comunicació us convida a entrar-hi, hi podeu trobar fotografies, agenda de diferents activitats, horaris de culte, etc.

RECOLLIDA DE LLIBRES, CDs, DVDs. La parròquia, amb esperit de reciclar, torna a recollir llibres, contes, CDs de música i DVDs en bon estat per tal de muntar una paradeta de segona mà i vendre'ls a benefici de Càritas. Necessitem, per tant, la vostra col·laboració. Totes les persones que vulgueu, podeu portar-ne al despatx parroquial. Gràcies!